

Божика вирішила спорудити пам'ятник. Друга Світова Війна на якийсь час сповільнила роботу, але не зупинила. Від місцевої влади громаді вдалося дістати трикутну площу навпроти церкви Св. Андрея, де мав би стояти пам'ятник. У 1943 році організатори дали заклик всім українцям Канади коштами допомогти реалізувати цей проект. Одна із ливарень в Італії виготовила погруддя, яке поставили на високий мармуровий п'єдестал. Відкриття пам'ятника відбулося 24 вересня 1944 р.

Другий читач - це Юрій В. Дренс із Квінсу, що в Нью Йорку. У своїх коментарях він додав цікаві факти. Спершу докоряє мені за те, що я англійською "Руська Трійця" переклала як "Галицька Трійця" вказуючи на те, що ми не повинні назву Русь і Русин відкидати, бо саме ці назви є продовженням назви Київської Русі, яку росіяни постійно у нас відбирають.

З листа довідаюся, що в 1940-ві роки він належав до Церкви Св. Юра і був присутній на церемоніях, які відзначували 100-ліття смерті Маркіяна Шашкевича. Пише він таке: "Я мав честь співати на концерті з цієї нагоди в хорі під диригентурою незаступимого проф. Теодора Онуфрика, який був незрівняним диригентом і дяком церкви Св. Юра на 7-й вулиці." Він також додає що "через те, що не було відомого зображення Маркіяна Шашкевича, скульптору позував о. Маріян Горішний, ЧСВВ, худорлявий вигляд якого був подібним до описів зовнішності нашого кволого "пробудителя".."

Надіюсь, що ці коментарі, фотографії та рідкісні і цікаві особисті факти подані Іваном Руданом та Юрієм Дренсом, заохотять інших зробити подібне. Я впевнена, що є багато осіб, які могли б додати корисні та цінні інформації до тем, про які я пишу. Прошу Вас, пишіть та надсилайте до редакції. У такий спосіб ми збережемо це для майбуття.

Любов Волинець

Час від часу до редакції Сівача і до мене надходять листи від осіб, які читають мої статті про скарби та унікальні архівні матеріали, що знаходяться в Українському Музеї і Бібліотеці і бажають висловити про них свої думки, критичні зауваження, вшанування, навіть додати мало відому особисту інформацію. Саме так сталося із статтею про Маркіяна Шашкевича.

Один із моїх читачів, який до цього часу писав коментарі на інші статті - це Іван Рудан з Ітаки, НІ. Він виріс у районі Пойнт Доуглас міста Вініпег в Канаді і пише наступне: "Ваша стаття про Маркіяна Шашкевича ... знову збудила у мене ряд спогадів про мої дні молодості. Мої батьки належали до Товариства Літературного Читання (Читальня), яка була під патронатом Маркіяна Шашкевича. Товариство мало свою домівку і у 1940-их і 1950-их роках, там відбувалася жвава громадська діяльність та навчання і поширення знань української мови та традицій." До листа долучено ряд фотографій, на яких видно вхід до домівки і відкриття пам'ятника Маркіяну Шашкевичу.

Українська громада в Пойнт Доуглас організувала Рідну Школу у 1928 році і так як і Товариство вибрала за свого "ідейного опікуна" Маркіяна Шашкевича . У пропам'ятній книзі з нагоди 50-ліття церкви Св. Андрея, що в Пойнт Доуглас, сказано, що головна турбота організаторів школи і товариства було "щоб на північно-американському континенті заховати ті культурні цінності, що були турботою також великого Маркіяна на Рідних Землях. Завданням українських піонерів, в першій мірі, було збереження для своїх дітей рідної мови, як ключа до культурних скарбів свого народу."Громада, щоб наочно виявити свої переконання при повній підтримці о. пароха церкви Св. Андрея Пантелеймона